

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4038

гр. София, 19.05.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в закрито заседание на 19.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров
Лилия Йорданова

като разгледа дело номер **1261** по описа за **2022** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.251 ГПК, чл.250 ГПК и чл.248, ал.1 ГПК във вр. с чл.143 и чл.144 АПК.

С решение №2171/31.03.2022г. по к.адм.д. №1261/22г. по описа на АССГ-XII касационен състав е оставено в сила решение №7798/21.12.2021г. по адм.д.№6792/2021г. на АССГ, Първо отделение, 4-ти състав, с което е осъдена Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ - МП [населено място] да заплати на ищеца Х. Т. И. сумата от 4 500 /четири хиляди и петстотин/ лева, ведно със законната лихва от 31.01.2020г., на основание чл.284, ал.1 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража, за претърпени неимуществени вреди за периода от 15.02.2017г. до 31.01.2020г. /с изключение на периодите на прекъсване на изпълнение на наказанието в размер на 13 месеца/ за допуснато нарушение на чл.3 от същия закон - произтичащи от липсата на нужната достъпност до спално помещение №9 в Софийски централен затвор, като отхвърля иска в останалата част като неоснователен и недоказан. С подадени след постановяване на касационното решение искания от Х. Т. И., чрез адв.С. И., се претендира както следва:

С искане вх.№12047/31.03.2022г. е поискано тълкуване на мотивите на протоколно определение, постановено в съдебно заседание на 25.03.2022г., с което се отхвърля доказателствено искане, направено с молба от 24.03.2022г. от Х. И..

С искане вх.№12602/04.04.2022г. е поискано да се поправи и допълни протокола от съд.з. на 25.03.2022г.

С искане вх.№12724/05.04.2022г. е поискано допълване на решенето, тъй като съставът се е произнесъл само по отношение на 15 месеца, като е пропуснал да се произнесе за още 2 месеца от исковия период.

С искане вх.№12784/05.04.2022г. и с искане вх.№15774/27.04.2022г. е поискано да се допълни и измени решението в частта за разноските, като се присъди на процесуалния

представител на Х. Т. И. адвокатско възнаграждение, с оглед неоснователната касационна жалба на ГДИН.

Постъпили са искане №15379/26.04.2022г. и искане вх.№15637/27.04.2022г. от Х. Т. И., чрез процесуалния му представител адв.С. Т. И., за допълване на Решение №2171/31.03.2022г. по к.адм.д.№1261/2022г. по описа на АССГ, XII касационен състав, като се постанови да се образува ново дело или се изпрати по подсъдност на районния съд предявен на 01.11.2021г. иск по чл.71, ал.1, т.3 от ЗЗДискр.

С представено по делото становище от ГДИН, чрез юрисконсулт М., се оспорват горните искания.

За да се произнесе по исканията, АССГ- XI касационен състав взе предвид следното:

Съгласно чл.251 ГПК, на тълкуване подлежи влязло в сила решение, с оглед неговото изпълнение. Не подлежат на тълкуване по този ред както мотивите на съдебния акт, така е мотивите на определения по движение на делото, съответно по допускане и събиране на доказателства. Преценката за законосъобразността на такова определение, включително и за яснотата на мотивите му, се прави по повод и във връзка с инстанционната порверка на крайния акт в съдебното производство – решение по същество или определение за прекратяване. С оглед изложеното съдът намира, че ще следва да остави без разглеждане искането за тълкуване на мотивите на протоколно определение, постановено в съдебно заседание на 25.03.2022г., с което се отхвърля доказателствено искане, направено с молба от 24.03.2022г. от Х. И..

Като намира, че с решение си касационният състав се е произнесъл по двете касационни жалби като е оставил в сила решението на едноличния състав, настоящият съд намира не са налице основания за допълването му. Дори незаконосъобразно да е преценен периода в който ищецът е търпял вредите, по същество с искането за присъждане на допълнително обезщетение в случая се прави опит да се заобиколи забраната по чл.246 ГПК за оттегляне на постановено решение. По искането за допълване на решението, като се произнесе касационния съд по предявен на 01.11.2021г. иск по чл.71, ал.1, т.3 от ЗЗДискр пред първоинстанционният съд, ищецът е следвало да иска допълване на неговото решение и не може да отстрани пропуска си да стори това в законовия срок, като иска допълване на касационното такова. Предвид горното, съдът намира, че ще следва да остави без уважение искането за допълване на Решение №2171/31.03.2022г. по к.адм.д.№1261/2022г. по описа на АССГ, XII касационен състав.

По искането за допълване и поправка на протокол от съдебно заседание, настоящият съдебен състав съобрази следното: В нормата на чл.150, ал.1 ГПК законодателят подробно е разписал изискванията за съдържанието на протокола от съдебното заседание. Според цитираната разпоредба в протокола се вписват мястото и времето на заседанието, съставът на съда, името на секретаря, явилите се страни и техните представители, същността на изявленията, исканията и изказванията на страните, представените писмени доказателства, показанията на свидетелите и другите лица по делото и констатациите и определенията на съда. Протоколът от заседанието е доказателство за извършените в съдебното заседание съдопроизводствени действия. Това означава, че в него намират място само тези процесуални действия, които имат значение за правилното решаване на спора и рефлектират пряко върху постановявания съдебен акт, което е и сторено. По отношение на изявленията, исканията и изказванията на страните по делото, съдът няма задължение дословно да възпроизведе съдържанието им в съдебния протокол. Законът го задължава да

възпроизведе само същността им, още повече като се вземе предвид разпоредбата на чл.150, ал.2 ГПК, че протоколът се съставя под диктовката на председателя на съдебния състав, а не представлява дословно възпроизвеждане от секретаря на състава. Като намира, че конкретните твърдени неточности и пропуски на страните нямат значение за правилността на съдебния акт, в контекста на обстоятелството, че видно от молбата за поправка и протокола, в него е вписано искане на касатора И. за отвод на съдебния състав, мотивирано с образувани от него дела срещу АССГ; в рамките на цялостното изказване на процесуалния представител на Х. И. е очевидно становището му по касационната жалба на ГД“ИН“ и по собствената му, като са вписани макар и не дословно фактическите му и правни съображенията по тях. С оглед горното съдът приема, че ще следва да остави без разглеждане.

По искането за присъждане на съдебни разноски по чл.38, ал.2 ЗАДв, настоящия съд взе предвид следното: С представеното по делото пред първата инстанция /л.17 на адм.д.№6792/21г./ пълномощно адв.С. Т. И. е упълномощен да представлява Х. Т. И., включително пред АССГ по дела срещу ГДИН до приключването им пред всички съдебни инстанции. Доколкото това пълномощно не е оттеглено, следва да се приеме, че по касационното производство адв.И. е имал представителната власт както да подаде отговор по касационната жалба на насрещната страна, така и да подаде касационна жалба от ищеца, съответно да го представлява и защитава в съдебно заседание. С молба за разноски /на л.39 от настоящото дело/ Х. Т. И. е потвърдил, че не разполага със средства за заплащане на адвокатско възнаграждение и че е съгласен адв.И. да го представлява безплатно по касационната инстанция на основание чл.38, ал.1, т.2 ЗАДв; като е посочено, че се претендира адвокатско възнаграждение в размер на 600лв. за процесуално представителство и защита пред касационната инстанция в случай, че ГДИН обжалва решението. Доколкото при отхвърлена касационна жалба разноски се дължат на ответника по нея, съдът намира, че при отхвърлени касационни жалби срещу различни части на обжалваното решение, разноски се дължат и на двете страни, съответно на отхвърлената част на насрещната жалба. В случая материалния интерес по касационното дело е 7 000лв. - 4 500лв. по решението в полза на ищеца, срещу което е подадена касационна жалба от ГДИН, и 2 500лв. – по отхвърлената част от иска, срещу решението по която е подадена касационна жалба от Х. Т. И.. Т.е., с оглед отхвърлената касационна жалба на ГДИН, на процесуалния представител на ищеца ще следва да се присъди адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.2 ЗАДв в размера по чл.8, ал.1, т.2 от Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения - 545лв. В законовият срок за това ГДИН не е поискала допълване на съдебното решение, като ѝ се присъдят допълнително поисканите разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното, Административен съд София-град

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искане на Х. Т. И. за тълкуване на мотивите на протоколно определение, постановено в съдебно заседание на 25.03.2022г., с което се отхвърля доказателствено искане, направено с молба от 24.03.2022г. от Х. И..

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искане на Х. Т. И. за допълване на решение №2171/31.03.2022г. по к.адм.д. №1261/22г. по описа на АССГ-ХІІ касационен състав.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на Х. Т. И. за поправка на протокол от 25.03.2022г. по адм.д. №1261/2022г. по описа на Административен съд София-град.
ДОПЪЛВА решение №2171/31.03.2022г. по к.адм.д. №1261/22г. по описа на АССГ-ХІІ касационен състав, в частта за разноските, като
ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да заплати на адвокат С. Т. И. от Софийска адвокатска колегия, с личен номер в Единния регистър на адвокатите [ЕГН], адвокатско възнаграждение в размер на 545 /петстотин четиридесет и пет/ лева.
Определението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.